

Teismo praktikos rinkinys

BENDROJO TEISMO (aštuntoji kolegija) SPRENDIMAS

2014 m. gegužės 21 d.*

„Bendrijos prekių ženklas — Vaizdinio Bendrijos prekių ženklo NUEVA paraiška — Reglamento (EB) Nr. 207/2009 60 straipsnis — Pareigos laiku sumokėti apeliacijos mokestį nesilaikymas — Kalbinės versijos dviprasmiškumas — Vienodas aiškinimas — Aplinkybės, kurių nebuvo galima numatyti, arba „force majeure“ atvejis — Atleistina klaida — Atidumo ir rūpestingumo pareiga“

Byloje T-61/13

Research and Production Company „Melt Water“ UAB, įsteigta Klaipėdoje (Lietuva), atstovaujama advokačių V. Viešūnaitės ir J. Stuckos,

ieškovė,

prieš

Vidaus rinkos derinimo tarnybą (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) (VRDT), atstovaujamą V. Melgar ir J. Ivanausko,

atsakovę,

dėl ieškinio, pareikšto dėl 2012 m. gruodžio 3 d. VRDT ketvirtosios apeliacinės tarybos sprendimo (byla R 1794/2012-4), susijusio su paraiška įregistruoti vaizdinį žymenį NUEVA kaip Bendrijos prekių ženklą,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija),

kuriį sudaro pirmininkas M. Jaeger, teisėjai D. Gratsias ir M. Kancheva (pranešėja),

posėdžio sekretorė J. Weychert, administratorė,

susipažinęs su ieškiniu, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2013 m. vasario 6 d.,

susipažinęs su atsakymu į ieškinį, pateiktu Bendrojo Teismo kanceliarijai 2013 m. balandžio 22 d.,

įvykus 2014 m. sausio 9 d. posėdžiui,

priima šį

* Proceso kalba: lietuvių.

Sprendimą

Ginčo aplinkybės

- 1 2012 m. sausio 19 d. ieškovė *Research and Production Company „Melt Water“* UAB, remdamasi 2009 m. vasario 26 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 207/2009 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 78, p. 1), pateikė Vidaus rinkos derinimo tarnybai (prekių ženkams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) paraišką įregistruoti Bendrijos prekių ženklą.
- 2 Prašomas įregistruoti prekių ženklas yra šis vaizdinis žymuo:

- 3 Prekės, kurioms prašoma įregistruoti prekių ženklą, priklauso peržiūrėtos ir iš dalies pakeistos 1957 m. birželio 15 d. Nicos sutarties dėl tarptautinės prekių ir paslaugų klasifikacijos ženkams registruoti 32 klasei ir atitinka šį aprašymą: „Mineralinis ir gazuotas vanduo ir kiti nealkoholiniai gėrimai; mineralinis vanduo (negydomasis); mineralinis vanduo [gėrimai]; mineralinis vanduo; mineralinis ir gazuotas vanduo ir kiti nealkoholiniai gėrimai; į butelius supilstytas vanduo; vanduo; šaltinio vanduo; vanduo (geriamasis) (buteliuose); geriamasis vanduo (buteliuose); gazuotas vanduo; mineralinis vanduo [gėrimai]; tonizuojamasis vanduo [negydomieji gėrimai]; sodos vanduo; geriamasis vanduo buteliuose; mineralinis vanduo (negydomasis); negazuotas vanduo; mineralinis vanduo“.
- 4 2012 m. liepos 18 d. sprendimu ekspertas, remdamasis Reglamento Nr. 207/2009 7 straipsnio 1 dalies b ir c punktais ir šio straipsnio 2 dalimi, atmetė registracijos paraišką visoms šio sprendimo 3 punkte nurodytoms prekėms ir nurodė, kad nagrinėjamas žymuo yra apibūdinamasis ir neturi skiriamųjų požymių.
- 5 Sprendimo, kuriuo pranešta apie atsisakymą įregistruoti prekių ženklą, paskutinėje pastraipoje ekspertas lietuvių kalba nurodė:
„Jūs turite teisę paduoti apeliaciją dėl šio sprendimo pagal [Reglamento Nr. 207/2009] 59 straipsnį. Pagal [Reglamento Nr. 207/2009] 60 straipsnį pranešimas apie apeliaciją [VRDT] turi būti paduodamas raštu per du mėnesius nuo pranešimo apie šį sprendimą dienos, ir per keturis mėnesius nuo tos pačios datos turi būti paduodamas rašytinis prašymas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai. Prašymas laikomas paduotu tik tada, kai sumokamas 800 EUR apeliacijos mokestis.“
- 6 2012 m. liepos 28 d. ieškovė gavo pranešimą apie eksperto sprendimą.
- 7 2012 m. rugsėjo 25 d. ieškovė, remdamasi Reglamento Nr. 207/2009 58–64 straipsniais, dėl eksperto sprendimo pateikė apeliaciją.

- 8 2012 m. spalio 4 d. VRDT susisiekė su ieškove telefonu ir nurodė, kad nesumokėtas apeliacijos mokestis. Tos pačios dienos rašte, atsakydama į šią pastabą, ieškovė VRDT paaiškino, kad iš eksperto sprendimo ir iš Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnio matyti, jog šį mokestį galima sumokėti iki rašytinio prašymo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, pateikimo momento, t. y. per keturis mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą dienos.
- 9 2012 m. spalio 5 d. VRDT ieškovei pranešė, kad ieškovė nesumokėjo apeliacijos mokesčio iki tam skirto termino, kuris, kaip teigė VRDT, baigėsi 2012 m. rugsėjo 28 d. Ieškovė, kurios buvo paprašyta pateikti pastabų, toliau rėmėsi 2012 m. spalio 4 d. raštu.
- 10 2012 m. spalio 9 d. ieškovė pateikė rašytinį prašymą, kuriame nurodė savo apeliacijos pagrindus. 2012 m. spalio 10 d. VRDT gavo apeliacijos mokestį, kurį ieškovė sumokėjo dieną prieš tai.
- 11 2012 m. gruodžio 3 d. sprendime (toliau – ginčijamas sprendimas) VRDT ketvirtoji apeliacinė taryba nurodė, kad ieškovės apeliacija laikoma nepaduota. Visų pirma ji pabrėžė, kad eksperto sprendime teisingai cituojamas Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnio tekstas. Taip pat ji nurodė, kad šiame straipsnyje esantis sakinytis „Prašymas laikomas paduotu tik po to, kai sumokamas apeliacijos mokestis“ gali būti siejamas tik su prieš tai einančiu sakiniu, kuris susijęs su apeliacijos padavimu ir kuriame nustatytas dviejų mėnesių terminas, o ne su paskesniu sakiniu, kuris skirtas rašytiniam prašymui ir kuriame nustatytas keturių mėnesių terminas. Ji taip pat nurodė, kad 1995 m. gruodžio 13 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 2868/95, skirto įgyvendinti Tarybos reglamentą (EB) Nr. 40/94 dėl Bendrijos prekių ženklo (OL L 303, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 17 sk., 1 t., p. 189), 49 taisyklės 3 dalyje nustatyta, kad jeigu apeliacijos mokestis sumokamas pasibaigus apeliacijos padavimo terminui pagal Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnį, apeliacija laikoma nepaduota, o apeliacijos mokestis grąžinamas apeliantui. Nagrinėjamu atveju VRDT konstatavo, kad apeliacijos mokestį ieškovė sumokėjo 2012 m. spalio 10 d., t. y. pasibaigus dviejų mėnesių terminui apeliacijai pateikti ir mokesčiui sumokėti. Šis terminas baigėsi 2012 m. rugsėjo 28 d. Todėl ji iš esmės nusprendė, kad apeliacija laikytina nepaduota pagal Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnį, ir nurodė grąžinti minėtą mokestį pagal Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 3 dalį.

Šalių reikalavimai

- 12 Ieškovė Bendrojo Teismo prašo:
- panaikinti ginčijamą sprendimą,
  - jos apeliaciją Apeliacinei tarybai laikyti paduota,
  - priteisti iš VRDT bylinėjimosi išlaidas.
- 13 VRDT Bendrojo Teismo prašo:
- atmesti ieškinį,
  - priteisti iš ieškovės bylinėjimosi išlaidas.

Dėl teisės

Dėl antrojo ieškovės reikalavimo priimtimumo

- 14 Savo antruoju reikalavimu ieškovė prašo jos apeliaciją Apeliacinei tarybai laikyti paduota, taigi, iš esmės ji prašo, kad Bendrasis Teismas įpareigotų Apeliacinę tarybą pripažinti nurodytą apeliaciją paduota.

- 15 Šiuo atžvilgiu užtenka priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką Europos Sąjungos teisme pateikus ieškinį dėl VRDT apeliacinės tarybos sprendimo VRDT pagal Reglamento Nr. 207/2009 65 straipsnio 6 dalį turi imtis būtinų priemonių Sąjungos teismo sprendimui įvykdyti. Todėl Bendrasis Teismas neturi nustatyti įpareigojimų VRDT, kuri turi padaryti išvadas iš Sąjungos teismo sprendimų rezoliucinės dalies ir motyvų (žr. 2007 m. liepos 11 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimo *El Corte Inglés / VRDT – Bolaños Sabri (PiraÑAM diseño original Juan Bolaños)*, T-443/05, Rink. p. II-2579, 20 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 16 Taigi, ieškovės reikalavimas, kad Bendrasis Teismas įpareigotų VRDT pripažinti jai pateiktą apeliaciją paduota, nepriimtinas.

Dėl esmės

- 17 Ieškinį ieškovė grindžia vieninteliu pagrindu, susijusiu su Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnio pažeidimu. Ji iš esmės mano, kad padavė apeliaciją Apeliacinei tarybai, nes sumokėjo apeliacijos mokestį per šiame straipsnyje, t. y. jo versijoje lietuvių kalba, kuri yra autentiška, nustatytą terminą. Ji tvirtina, kad šio straipsnio tekste lietuvių kalba aiškiai ir nedviprasmiškai nurodyta, kad apeliacijos mokesčio mokėjimas siejamas su rašytinio prašymo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, padavimu; šiuo tikslu jame nurodytas keturių mėnesių, o ne dviejų mėnesių terminas, kuris nustatytas apeliacijai paduoti.
- 18 VRDT ginčija ieškovės argumentus.
- 19 Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnis „Apeliacijos terminai ir jos forma“ suformuluotas taip:
„Pranešimas apie apeliaciją [dėl to paties reglamento 58 straipsnyje nurodytų VRDT sprendimų, kurie apima, be kita ko, eksperto sprendimus] [VRDT] turi būti paduodamas raštu per du mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą, dėl kurio buvo paduota apeliacija, dienos. Prašymas laikomas paduotu tik po to, kai sumokamas apeliacijos mokestis. Per keturis mėnesius nuo pranešimo apie sprendimą dienos turi būti paduodamas rašytinis prašymas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai.“
- 20 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką, grindžiamą EB 314 straipsniu ir ES 55 straipsniu, Sąjungos teisės nuostatos visos kalbinės versijos yra vienodai autentiškos ir iš principo turi būti laikomos turinčiomis tokią pat vertę, kuri negali skirtis atsižvelgiant, be kita ko, į valstybių narių gyventojų, kurie vartoja konkrečią kalbą, skaičių (šiuo klausimu žr. 1998 m. balandžio 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo *EMU Tabac ir kt.*, C-296/95, Rink. p. I-1605, 36 punktą; 2003 m. lapkričio 20 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Kyocera*, C-152/01, Rink. p. I-13821, 32 punktą ir 2012 m. rugsėjo 20 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Vengrija / Komisija*, T-407/10, 39 punktą).
- 21 Nagrinėjamu atveju neginčijama, kad Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnio versija lietuvių kalba yra autentiška, kaip ir kitos šio straipsnio versijos oficialiosiomis Sąjungos kalbomis.
- 22 Dėl Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnio teksto lietuvių kalba reikia pabrėžti, kad pirmame sakinyje vartojamas terminas „pranešimas“ reiškia VRDT pateiktiną apeliaciją, o trečiame sakinyje vartojamas terminas „prašymas“ reiškia rašytinį prašymą, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai. Šio straipsnio antrame sakinyje taip pat nurodyta, kad prašymas laikomas paduotu tik po to, kai sumokamas apeliacijos mokestis.
- 23 Pažymėtina, kad Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnio antrame sakinyje vartojamas terminas „prašymas“ yra dviprasmiškas. Viena vertus, kaip nurodo ieškovė, atrodo, kad jis siejamas ne su pirmame sakinyje vartojamu kitu terminu, reiškiančiu VRDT pateiktiną apeliaciją, bet su trečiame sakinyje vartojamu tapačiu terminu, reiškiančiu rašytinį prašymą, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai; taigi galima manyti, kad terminas, per kurį reikia sumokėti apeliacijos mokestį, sutampa su

terminu pateikti rašytinį prašymą, ir yra keturių mėnesių. Antra vertus, kaip tvirtina VRDT, dėl to, kad terminas „prašymas“ vartojamas antrame sakinyje, galima manyti, kad jis sietinas su pirmesniu sakiniu, skirtu apeliacijai, kuri turi būti pateikta VRDT per dviejų mėnesių terminą, o ne su paskesniu sakiniu, skirtu rašytiniam prašymui, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai.

- 24 Iš to matyti, kad, neatsižvelgiant į priešingus šalių teiginius dėl aiškumo, kuriuos jos išdėstė savo dokumentuose, reikia konstatuoti, kad Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnio versija lietuvių kalba yra dviprasmiška, todėl kyla abejonių dėl jos aiškinimo ir taikymo.
- 25 Taigi, reikia pateikti teisingą ir vienodą Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnio aiškinimą ir išnagrinėti VRDT atlikto šio straipsnio taikymo konkrečiu atveju teises pasekmes.
- 26 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką vienoje iš Sąjungos teisės nuostatos kalbinių versijų vartojama formuluotė negali būti vienintelis šios nuostatos aiškinimo pagrindas ar dėl to įgyti pirmenybę kitų kalbinių versijų atžvilgiu. Toks požiūris būtų nesuderinamas su reikalavimu vienodai taikyti Sąjungos teisę (1998 m. lapkričio 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Institute of the Motor Industry*, C-149/97, Rink. p. I-7053, 16 punktas; 2008 m. balandžio 3 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Endendijk*, C-187/07, Rink. p. I-2115, 23 punktas ir 2008 m. spalio 9 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Sabatauskas ir kt.*, C-239/07, Rink. p. I-7523, 38 punktas).
- 27 Viena vertus, dėl būtinybės vienodai aiškinti Sąjungos teisę negalima konkrečios nuostatos teksto vertinti izoliuotai; atvirkščiai, kilus abejonių, jį reikia aiškinti ir taikyti atsižvelgiant į jo versijas kitomis oficialiosiomis kalbomis (1979 m. liepos 12 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Koschniske*, 9/79, Rink. p. 2717, 6 punktas; taip pat žr. 1996 m. spalio 17 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Lubella*, C-64/95, Rink. p. I-5105, 17 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2011 m. rugsėjo 15 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Prinz Sobieski zu Schwarzenberg / VRDT – British-American Tobacco Polska (Romuald Prinz Sobieski zu Schwarzenberg)*, T-271/09, neskelbiamo Rinkinyje, 38 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 28 Kita vertus, dėl būtinybės vienodai aiškinti Sąjungos teisę, esant neatitikimų tarp skirtingų teisės nuostatos kalbinių versijų, reikalaujama, kad tokia nuostata būtų aiškinama atsižvelgiant į teisinio reglamentavimo sistemos, kurios dalis ji yra, bendrą struktūrą ir tikslą (šiuo klausimu žr. 1977 m. spalio 27 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bouchereau*, 30/77, Rink. p. 1999, 14 punktą; šio sprendimo 20 punkte minėto Sprendimo *Kyocera* 33 punktą ir 2012 m. kovo 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Génesis*, C-190/10, 42 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką).
- 29 Pirma, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnio versijomis kitomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis, ypač penkiomis VRDT darbo kalbomis, reikia pabrėžti, kad minėto straipsnio antrame sakinyje vartojamais terminais atitinkamai prancūzų, anglų, vokiečių, italų ir ispanų kalbomis „recours“, „notice“, „Beschwerde“, „ricorso“ ir „recurso“ aiškiai daroma nuoroda į tapatų pirmame sakinyje vartojamą terminą, reiškiantį apeliaciją, kuri VRDT turi būti paduota per dviejų mėnesių terminą, skaičiuojamą nuo pranešimo apie sprendimą, dėl kurio teikiama apeliacija, dienos, o ne į kitą terminą, kuris vartojamas trečiame sakinyje ir reiškia rašytinį prašymą, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai ir kuris turi būti paduotas per keturių mėnesių terminą.
- 30 Antra, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnio antro sakinio bendra struktūra ir tikslu, pabrėžtina, kad šiuo sakiniu norima užkirsti kelią tik formalioms apeliacijoms, kurias pateikus nebūtų paduodami rašytiniai prašymai, kuriuose būtų nurodomi apeliacijos pagrindai, ar net atgrasyti nuo visiškai nepagrįstų apeliacijų.
- 31 Todėl Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnį reikia aiškinti vienodai ir būtent taip, kad apeliacija laikoma paduota, kai sumokamas apeliacijos mokestis, kuris siejamas su apeliacijos padavimu ir turi būti sumokėtas per dviejų mėnesių terminą, atitinkantį terminą apeliacijai paduoti, skaičiuojamą nuo

pranešimo apie sprendimą, dėl kurio paduodama apeliacija, dienos. Keturių mėnesių terminas, skaičiuojamas nuo pranešimo apie sprendimą dienos, taikomas tik rašytinio prašymo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, padavimui, o ne apeliacijos mokesčio sumokėjimui.

- 32 Be to, pažymėtina, kad, kaip ginčijamo sprendimo 13 punkte nurodė Apeliacinė taryba, šį vienodą aiškinimą patvirtina ir Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 3 dalis. Šioje taisyklėje, suformuluotoje aiškiai ir nedviprasmiškai tiek lietuvių, tiek kitomis šio sprendimo 29 punkte nurodytomis kalbomis, nustatyta, kad jei apeliacijos mokestis sumokamas pasibaigus apeliacijos padavimo terminui pagal Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnį, apeliacija laikoma nepaduota, o apeliacijos mokestis grąžinamas apeliantui. Konstatuotina, kad žodžių junginiu „apeliacijos padavimo terminas“ šiuo atveju daroma nuoroda į dviejų mėnesių terminą, per kurį paduodama apeliacija, o ne į keturių mėnesių terminą, per kurį paduodamas rašytinis prašymas, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai.
- 33 Dėl ieškovės dokumentuose pateikto teiginio, kad, siekiant užtikrinti teisinį saugumą, Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad labiausiai atitiktų jos interesus, pirmiausia reikia pažymėti, kad per teismo posėdį ieškovė patikslino, jog šis argumentas nėra atskiras teisinio saugumo principo pažeidimu grindžiamas pagrindas; jis nurodytas tik siekiant paremti vienintelį jos ieškinio pagrindą, grindžiamą šio straipsnio pažeidimu. Tai įtraukta į teismo posėdžio protokolą.
- 34 Užtenka nurodyti, kad būtent dėl paties teisinio saugumo principo, taikomo kartu su lygybės ir nediskriminavimo principais, Apeliacinė taryba Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnį turėjo aiškinti vienodai, laikydamosi šio sprendimo 31 punkte nurodyto aiškinimo, ir būtent dėl to ji negalėjo nukrypti nuo tokio aiškinimo ieškovės naudai. Tik toks vienodas aiškinimas, grindžiamas šio straipsnio versijomis kitomis oficialiosiomis Sąjungos kalbomis, taip pat jo bendra struktūra ir tikslu, atitinka teisinio saugumo principą. Iš tiesų procesinių terminų ir, be kita ko, termino ieškiniui pareikšti privaloma laikytis ir bet koks kitas nuo tokio vienodo aiškinimo nukrypstantis aiškinimas gali pakenkti teisiniui saugumui (šiuo klausimu pagal analogiją žr. 2012 m. rugsėjo 19 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Video Research USA / VRDT (VR)*, T-267/11, 35 punktą ir 2013 m. spalio 24 d. Bendrojo Teismo nutarties *Stromberg Menswear / VRDT – Leketoy Stormberg Inter (STORMBERG)*, T-451/12, 38 punktą).
- 35 Taigi, ginčijamo sprendimo 12 punkte Apeliacinė taryba teisingai aiškino, kad pagal Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnį reikalaujama, jog tam, kad apeliacija būtų laikoma paduota, apeliacijos mokestis turi būti sumokėtas per dviejų mėnesių terminą, nustatytą apeliacijai pateikti.
- 36 Dėl ieškovės teiginio, kad VRDT ekspertas savo sprendime tiesiog pakartojo Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnio versiją lietuvių kalba ir nepateikė papildomų paaiškinimų, pirmiausia pažymėtina, kad pranešime apie sprendimą atsisakyti įregistruoti prekių ženklą (žr. šio sprendimo 5 punktą) VRDT ekspertas perteikė šiame sprendime konstatotą (žr. šio sprendimo 22–24 punktus) šio straipsnio versijos lietuvių kalba dviprasmiškumą, tačiau neatkreipė ieškovės dėmesio į šį dviprasmiškumą ir į tai, kad ši versija skiriasi nuo kitų autentiškų kalbinių versijų. Be to, per teismo posėdį VRDT pripažino, kad toks dviprasmiškumas ir skirtumas egzistuoja ir kad ji apie tai nežinojo iki šios bylos, tačiau tvirtino, kad bet kuriuo atveju nebuvo ginčijama būtinybė aiškinti šį straipsnį vienodai.
- 37 Taigi, reikia išnagrinėti, ar šiuo atveju ieškovė gali, siekdama nukrypti nuo vienodo Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnio aiškinimo ir pateisinti apeliacijos mokesčio nesumokėjimą per nustatytą terminą, remtis tuo, kad VRDT ekspertas perteikė dviprasmiškumą, keliantį abejonių dėl šio straipsnio versijos lietuvių kalba teisėtumo.
- 38 Pagal nusistovėjusią teismo praktiką nuo Sąjungos teisės aktų, susijusių su procesiniais terminais, galima nukrypti tik išskirtinėmis aplinkybėmis, nes griežtas šių taisyklių taikymas atitinka teisinio saugumo reikalavimą ir būtinybę vengti bet kokios diskriminacijos ar savivalės vykdant teisingumą

(1985 m. lapkričio 26 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Cockerill-Sambre / Komisija*, 42/85, Rink. p. 3749, 10 punktas). Nesvarbu, ar tai būtų aplinkybės, kurių negalima buvo numatyti, *force majeure* atvejis ar atleistina klaida, bet kuriuo atveju šios išskirtinės aplinkybės apima subjektyvų aspektą, dėl kurio sąžiningas teisės subjektas turi pareigą įrodyti, kad veikė kaip atidus ir rūpestingas įprastai informuotas ūkio subjektas tam, kad sektų procedūros eigą ir laikytųsi nustatytų terminų (šiuo klausimu žr. 1994 m. gruodžio 15 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bayer / Komisija*, C-195/91 P, Rink. p. I-5619, 31 ir 32 punktus; 2011 m. rugsėjo 22 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Bell & Ross / VRDT*, C-426/10 P, Rink. p. I-8849, 47 ir 48 punktus ir 2011 m. balandžio 1 d. Bendrojo Teismo nutarties *Doherty / Komisija*, T-468/10, Rink. p. II-1497, 18, 19, 27 ir 28 punktus ir juose nurodytą teismo praktiką).

- 39 Tačiau nagrinėjamu atveju reikia konstatuoti, kad ieškovė neįrodė, jog veikė atidžiai ir rūpestingai tam, kad laikytųsi apeliacijos mokesčiui sumokėti nustatyto termino ir jo nepraleistų.
- 40 Iš tiesų pirmiausia pabrėžtina, kad įprastai atidus ir rūpestingas įregistruoti prekių ženklą prašantis asmuo Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnį privalėjo palyginti su Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 3 dalimi (žr. šio sprendimo 32 punktą), kuri aiškiai ir nedviprasmiškai suformuluota tiek lietuvių, tiek ir kitomis šio sprendimo 29 punkte nurodytomis kalbomis ir pagal kurią norint pateikti apeliaciją reikia sumokėti su ja susijusį mokestį per pačiai apeliacijai pateikti nustatytą terminą, neatsižvelgiant į tai, koks terminas minėtu straipsniu nustatytas paskesniai rašytiniam prašymui, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai, pateikti. Be to, per teismo posėdį ieškovė patvirtino, jog teikdama apeliaciją žinojo apie šią taisyklę.
- 41 Be to, įregistruoti prekių ženklą prašantis įprastai atidus ir rūpestingas asmuo, kuris, kaip ir ieškovė, Bendrijos prekių ženklo paraiškoje anglų kalbą pasirenka kaip antrą, bent jau galėjo patikrinti anglišką Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnio versiją, pagal kurią „[t]he notice shall be deemed to have been filed only when the fee for appeal has been paid“. Taigi, iš šios formuluotės anglų kalba aiškiai matyti, kad apeliacijos mokesčio mokėjimas (*fee for appeal*) siejamas su apeliacijos pateikimu (*notice of appeal*), kuriam taikomas dviejų mėnesių terminas, o ne su rašytinio prašymo, kuriame nurodomi apeliacijos pagrindai (*statement setting out the grounds of appeal*), padavimu, kuriam taikomas keturių mėnesių terminas.
- 42 Remiantis tuo, kad ieškovė veikė nepakankamai atidžiai ir rūpestingai, darytina išvada, kad ji negali remtis aplinkybėmis, kurių negalima buvo numatyti, *force majeure* atveju ar kokia nors atleistina klaida, kad pateisintų apeliacijos mokesčio nesumokėjimą per nustatytą terminą (pagal analogiją žr. 2011 m. balandžio 15 d. Bendrojo Teismo nutarties *Longevity Health Products / VRDT – Biofarma (VITACHRON female)*, T-96/11, neskelbiamos Rinkinyje, 19 punktą). Be to, ieškovė nepateikė argumentų, aiškiai grindžiamų negalėjimu tokios klaidos numatyti ar jos atleistinumu.
- 43 Bet kuriuo atveju pabrėžtina, kad po to, kai VRDT informavo ieškovę apie apeliacijos mokesčio nesumokėjimą per nustatytą terminą ir apie tai, kad dėl šios priežasties jos apeliacija gali būti laikoma nepaduota, iš ieškovės nebuvo atimta apskundimo pačiai VRDT teisė. Net darant prielaidą, jog ieškovė norėjo, kad būtų pripažinta, jog nors, kiek to reikalavo aplinkybės, ji veikė rūpestingai, tačiau neturėjo galimybės laikytis termino apeliacijos mokesčiui sumokėti, ji turėjo galimybę pradėti VRDT *restitutio in integrum* procedūrą ir galėjo pateikti prašymą pagal Reglamento Nr. 207/2009 81 straipsnį (pagal analogiją žr. 2011 m. gegužės 11 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Flaco-Geräte prieš VRDT – Delgado Sánchez (FLACO)*, T-74/10, neskelbiamos Rinkinyje, 26 punktą).
- 44 Tokiomis aplinkybėmis negalima Apeliacinės tarybos kaltinti tuo, kad ji pažeidė Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnį, kai, taikydama šį straipsnį, siejamą su Reglamento Nr. 2868/95 49 taisyklės 3 dalimi, konstatavo, kad apeliacijos mokestį ieškovė sumokėjo pasibaigus jam sumokėti nustatytam dviejų mėnesių terminui, ir padarė išvadą, kad dėl šio termino nesilaikymo ieškovės apeliacija turi būti laikoma nepaduota ir kad jai turi būti grąžintas apeliacijos mokestis.

- 45 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, vienintelį ieškinio pagrindą reikia atmesti kaip nepagrįstą, todėl reikia atmesti ir visą ieškinį.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 46 Pagal Bendrojo Teismo procedūros reglamento 87 straipsnio 2 dalį pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti bylinėjimosi išlaidas, jeigu laimėjusi šalis to reikalavo. Tačiau to paties reglamento 87 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje numatyta, kad Bendrasis Teismas gali paskirstyti išlaidas, jei susiklosto ypatingos aplinkybės.
- 47 Nagrinėjamu atveju reikia įvertinti, iš vienos pusės, būtinybę vienodai aiškinti Reglamento Nr. 207/2009 60 straipsnį ir ieškovei tenkančią pareigą veikti atidžiai ir rūpestingai ir, iš kitos pusės, minėto straipsnio versijos lietuvių kalba dviprasmiškumą, kurį VRDT ekspertas perteikė pranešime apie savo sprendimą atsisakyti įregistruoti prekių ženklą.
- 48 Atsižvelgiant į šias ypatingas aplinkybes, kaip tai suprantama pagal Procedūros reglamento 87 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą, būtų teisinga įpareigoti VRDT padengti savo pačios ir ieškovės patirtas bylinėjimosi išlaidas (šiuo klausimu ir pagal analogiją žr. 2011 m. lapkričio 23 d. Bendrojo Teismo sprendimo *Jones ir kt. / Komisija*, T-320/07, neskelbiamo Rinkinyje, 158 punktą ir 2012 m. lapkričio 13 d. Bendrojo Teismo nutarties *ClientEarth ir kt. / Komisija*, T-278/11, 51 punktą).

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (aštuntoji kolegija)

nusprendžia:

1. **Atmesti ieškinį.**
2. **Vidaus rinkos derinimo tarnyba (prekių ženklams ir pramoniniam dizainui) (VRDT) padengia savo ir *Research and Production Company „Melt Water“* UAB patirtas bylinėjimosi išlaidas.**

Jaeger

Gratsias

Kancheva

Paskelbta 2014 m. gegužės 21 d. viešame posėdyje Liuksemburge.

Parašai.